

Arrest

nr. 346 266 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 27 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 13 februari 2026 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP, en van attaché S. COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Khan Younis (Gaza) en bent van Palestijnse origine.

U verliet Gaza op 20 december 2021 met als doel om naar uw broers in België te komen. U reisde via Egypte naar Turkije waar u één jaar en twee maanden verbleef.

U werkte er om in uw levensonderhoud te voorzien en verbleef er in gedeelde accommodatie. Op 15 april 2022 vloog u van Istanbul naar Aman in de hoop van daar naar België te kunnen komen. U werd echter meteen teruggestuurd naar Turkije.

Op 4 mei 2023 kwam u aan op Mytilini (Griekenland) waar u werd ondergebracht in het opvangcentrum aldaar. Een dag later diende u een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 juni 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend door de Griekse autoriteiten. Ongeveer één maand later moest u het opvangcentrum verlaten. U bleef nog tien à vijftien dagen op Mytilini waar u goederen uit containers verkocht om uw ferryticket naar Athene te kunnen betalen.

U reisde naar Athene waar u in totaal zo'n vier maanden verbleef. U was gehuisvest in een ongeregistreerd gebouw met drie verdiepingen met gedeelde accommodatie. U voorzag in Athene in uw levensonderhoud door huizen te poetsen na renovatie en door een job inzake zonne-energie. De baas van die laatste job betaalde u niet correct. Toen u om uw achterstallig loon vroeg, bedreigde hij u en uw familie en zei hij dat hij u overal zou vinden. De man bleek een Syriër te zijn die anderen had vermoord voor het regime van Bashar al-Assad.

In de periode dat u in Athene verbleef reisde u naar een onbekend dorp voor werk. Ter plaatse zag u echter dat de voorziene accommodatie onacceptabel was en vertrok u weer naar Athene. U reisde ook naar Thessaloniki om er uw Grieks paspoort en verblijfskaart (ADET) te gaan ophalen. In Thessaloniki werd u twee dagen vastgehouden door de politie omdat ze dachten dat u in Griekenland verbleef zonder geldige documenten. In Athene werd u ook meermaals gefouilleerd door de politie. Eén keer werd u meegenomen naar een politiekantoor en naakt gefouilleerd omdat u blijkbaar een illegitiem gebouw wilde betreden.

Nadat u zonder accommodatie kwam te zitten in Athene leefde u vier dagen op straat. Uw telefoon werd gestolen. U probeerde aangifte te doen bij de politie maar dat lukte niet zonder tolk. In die periode kwam u een Pakistaan tegen die werk voor u had. U reisde met hem naar 'Schaarbeek' waar u één maand verbleef. Na enkele dagen werken, vroeg de Pakistaan u om zelf nieuwe werknemers aan te lever voor de job. U verzamelde vijftien mannen die ook voor de Pakistaan begonnen te werken. Dan stopte de Pakistaan echter met jullie uit te betalen. Hierdoor werd u ook bedreigd door de vijftien mannen die u zelf had aangeleverd. U reisde terug naar Athene waar u sprak met een advocaat over uw probleem. De advocaat zei echter dat hij u niet kon helpen.

Op 19 december 2023 vloog u van Athene naar België. De volgende dag, op 20 december 2023, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek en identiteit legde u volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort uitgereikt op 2 augustus 2021; uw Palestijnse identiteitskaart en annex; een kopie van uw geboortecertificaat; uw Griekse verblijfskaart (ADET) uitgereikt op 14 juni 2023 en geldig tot 13 juni 2026; uw Grieks paspoort uitgereikt op 23 juli 2023; een foto van uw huwelijksakte; kopieën van de geboorteaktes en Palestijnse paspoorten van uw gezin; een foto van de UNRWA-kaart van uw ouders van 2013.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf tijdens uw interview bij de DVZ aan dat het psychologisch minder goed met u gaat (verklaring DVZ, vraag 29). U voelde zich uitgeput en had een slecht geheugen. U wenste dringend behandeling voor uw mentale toestand (bijkomende vragen M-status Griekenland). Op het CGVS gaf u aan nog steeds met deze klachten te kampen. Hoewel u na uw aankomst enkele sessies van Artsen Zonder Grenzen in de hub ging, was u op het ogenblik van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in behandeling voor uw psychologische klachten. U legde ook geen medische documenten neer ter staving van uw geheugenproblemen (CGVS, p. 3-4). Tijdens uw interview op de DVZ gaf u aan geen bijzondere procedurele noden te hebben en ook bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gaf u aan dat uw psychologische klachten geen impact hadden op uw vermogen om volwaardig deel te nemen aan het onderhoud (CGVS, p. 3; Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p.

1-2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alle vragen goed begrepen te hebben en had uw advocaat geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 20). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (blauwe map, 1; EUODAC MARKED RECORD d.d. 21/12/2023). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 9; verklaring DVZ, vraag 23).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden,

door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft.

Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Gevraagd naar de redenen die u zouden verhinderen om terug te keren naar Griekenland, haalde u aan dat uw **broers hier in België** verblijven en dat u alleen zou zijn in Griekenland (CGVS, p. 15). Ook uw advocaat wees op het feit dat u hier in België een leven zou kunnen opbouwen omringd door familie (CGVS, p. 20). Gelet op de internationale bescherming die u in Griekenland werd toegekend, is uw situatie in Griekenland in casu van tel/ belang, en niet die in België. Het feit dat uw familieleden hier verblijven, is aldus ter zake niet aan de orde. Zo u zich blijvend bij uw broers in België wenst te vestigen, gaat u voorbij aan het doel van de huidige procedure internationale bescherming, bedient u zich van de verkeerde procedure en dient u zich te richten tot andere, hiertoe geëigende procedures. Het loutere feit dat u in Griekenland geen familie zou hebben, toont bovendien niet aan dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u werd in Athene meermaals zonder aanleiding **gefouilleerd door de politie** en u werd éénmaal meegenomen naar het politiekantoor voor een naaktfouillering omdat u een illegitiem gebouw wilde betreden (CGVS, p. 17-18) – heeft u niet de van u te verwachten stappen gezet tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland aanwezige veiligheidsinstanties. U heeft immers nooit een klacht ingediend bij bijvoorbeeld de ombudsman of een hogere politieautoriteit tegen het volgens u onrechtmatige optreden van de politie. U stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud vragend waar u een klacht zou kunnen indienen aangezien niemand u hielp en de politie de eigenaar van het land is (CGVS, p. 18). Dit kan uw nalaten geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van een ongeoorloofde politieoptreden, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Zelfs indien u de klachtenmechanismes ter zake niet zou kennen, zoals u aanstipte, dan nog kan niet aangenomen worden dat u hierover geen informatie, al dan niet online, kon bekomen. Zo maakte u bijvoorbeeld wel gebruik van uw netwerk en van het internet om werk en accommodatie te vinden (CGVS, p. 11-12). Een eenvoudig zoekopdracht online, ook in het Arabisch, levert bovendien al snel relevante informatie op over waar men een klacht kan indienen tegen een politieoptreden (blauwe map, 2).

Inzake uw verklaringen dat uw **telefoon meerdere keren werd gestolen** in Griekenland (CGVS, p. 8, 10 en 13), maakt u niet aannemelijk dat u voor deze problemen, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. U stapte weliswaar éénmaal naar de politie, maar omdat ze u vroegen om een vertaler mee te nemen en u daar geen geld voor had, diende u geen klacht in. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u nadien nog enige poging ondernam om een klacht te kunnen indienen, noch door iemand te zoeken die als vertaler kon optreden, noch door u tot een andere politieagent of een ander politiekantoor te wenden, noch door juridische vertegenwoordiging in te schakelen. Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg geenszins dat u alle in Griekenland beschikbare beschermingsmechanismen hebt uitgeput. Voor de andere diefstallen ging u evenmin naar de politie. U haalde aan dat u het niet deed omdat u niet kon bewijzen wie uw gsm had gestolen. Een klacht kan echter ook ingediend worden tegen onbekenden (CGVS, p. 16-17).

Wat betreft uw **problemen met uw werkgevers**, die u niet volledig zouden hebben uitbetaald en die u ook zouden hebben bedreigd (CGVS, p. 15-17), is het bevreemdend dat u deze problemen niet heeft vermeld tijdens uw interview op de DVZ, ook toen u expliciet gevraagd werd naar problemen met medeburgers of problemen van algemene aard. U maakte ook geen gebruik van de mogelijkheid om nog iets aan uw verklaringen toe te voegen (vragenlijst CGVS, vraag 1-8). Nochtans beweerde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zo bang was van uw Syrische werkgever die u had bedreigd met de dood dat u nooit alleen de straat op ging en zou u zelf juridische advies hebben ingewonnen omdat u zich zodanig bedreigd voelde door uw Pakistaanse werkgever en de vijftien personen die u voor hem had aangeworven (CGVS, p. 16-17). Dat u zulke ernstige incidenten niet zou vernoemen wanneer u gevraagd werd waarom u niet kon terugkeren naar Griekenland, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Hoe dan ook kan slechts internationale bescherming verleend worden aan een verzoeker indien aangetoond wordt dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op bescherming door de autoriteiten in het land waar hij over een internationale beschermingsstatus beschikt, in casu Griekenland. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in Griekenland, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft nooit klacht neergelegd bij de politie of de arbeidsinspectie tegen uw Syrische baas, tegen uw Pakistaanse baas of tegen de vijftien personen die u aanwierf voor uw Pakistaanse baas die u niet hebben uitbetaald en/of hebben bedreigd. Uw redenen om dit niet te doen, kunnen uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. U haalde vooreerst aan dat u het niet deed omdat u geen tolk had en de politie hierom gevraagd had toen u voordien een klacht wilde

neerleggen voor uw gestolen gsm. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige poging ondernam om een vertaler te bekomen of om u te richten tot een andere politieagent of een ander politiekantoor om klacht neer te kunnen leggen. Gezien u sprak over onder andere doodsb bedreigingen kan uw passieve houding hieromtrent niet overtuigen. U kende verder de arbeidsinspectie niet en niemand hielp u om naar die plaats te gaan. Zelfs indien u de revelante klachtenmechanismes niet zou kennen dan nog kan niet aangenomen worden dat u hierover geen informatie, al dan niet online, kon bekomen. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt maakte u wel gebruik van uw netwerk en van online middelen om werk en accommodatie te vinden (zie supra). Daar waar u aanhaalde dat u geen klacht kon indienen omdat uw werk in het zwart was en omdat u niet over identiteitsdocumenten van de werkgevers beschikte, merkt het CGVS op dat u ook als zwartwerker klacht kan neerleggen en dat klachten ook gericht kunnen zijn tegen onbekenden (CGVS, p. 16-17). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u éénmalig naar een advocaat zou zijn gestapt om uzelf te informeren over stappen die u kon ondernemen tegen de Pakistaanse man, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat u niet alle in Griekenland aanwezige beschermingsmechanismes heeft uitgeput.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met **bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg, huisvesting en werkgelegenheid** voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U sprak over een **moeilijke toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland** toen u tandpijn had (CGVS, p. 6, 8 en 18-19). U ging hiervoor naar het ziekenhuis. Daar vertelde men u dat u een AMKA nodig had. U vroeg de AMKA aan en toen u twee dagen later met het document terugging naar het ziekenhuis zeiden ze dat u een afspraak moest maken. Omdat u te veel pijn had om te wachten op een afspraak wendde u zich tot een private arts die u medicatie voorschreef om de pijn te verzachten. Uit uw verklaringen komt naar voor dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot gezondheidszorg. De loutere vaststelling dat u een afspraak moet maken om een behandeling te krijgen, betekent geenszins dat de gezondheidszorg in Griekenland niet toegankelijk is of dat de toegang tot gezondheidszorg u bewust zou worden ontezegd. Voorts maakte u nooit effectief een afspraak in het ziekenhuis om uw tanden te laten nakijken en wendde u zich nooit tot een ander publiek ziekenhuis of medische centrum of een andere publieke arts om een behandeling te krijgen (CGVS, p. 18). Wat betreft uw verklaringen dat u in het opvangcentrum op Mytilini om **psychologische hulp** vroeg maar het opvangcentrum verliet voordat u een arts kon spreken, ondernam u na het verlaten van het opvangcentrum niets om toegang te krijgen tot psychologische hulp in Griekenland. Gezien bovenstaande, maakt u niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. U beschikt immers over een AMKA (CGVS, p. 6).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot

gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Wat betreft uw verklaringen dat u zich uitgeput voelt en soms vergeetachtig bent en dat u enkele sessies met Artsen Zonder Grenzen bijwoonde in de humanitaire hub maar op dit ogenblik geen psychologische behandeling volgt (CGVS, p. 2-3), is uw gezondheidstoestand, die niet anderszins is gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Daar waar u aanhaalde dat het **moeilijk was om werk te vinden en te leven in Griekenland en dat u er in een precaire situatie leefde** – u verbleef twee weken op straat in Mytilin en ook enkele dagen op straat in Athene en wanneer u in accommodatie sliep waren de faciliteiten ondermaats (CGVS, p. 9-11; vragenlijst CGVS, vraag 4) – merkt het CGVS het volgende op.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u een **ondernemende en zelfredzame man**. Zo volgde u in Gaza een technische training en werkte u in een dessertenfabriek om uw gezin te onderhouden. Naast het Arabisch kan u zich behelpen in het basis Engels dat u leerde nadat u uit Gaza vertrok. Waar nodig behelpt u zich met een vertaalapplicatie op uw gsm (CGVS, p. 18). U maakte verschillende reisbewegingen voor uw aankomst in Europa naar Egypte, Turkije en Aman. U verbleef één jaar en twee maanden in Turkije, waarvan deels illegaal. U voorzag er al die tijd in uw eigen levensonderhoud door te werken, zowel met contract als in het zwart (CGVS, p. 7-8). U spaarden een deel van uw loon om door te kunnen reizen naar Europa. Ook na uw aankomst in Griekenland maakte u verschillende reisbeweging binnen het land zelf om te werken en om uw verblijfs – en reisdocumenten aan te vragen en op te halen. U betaalde vervolgens met uw eigen loon uw vliegticket om naar België te komen (CGVS, p. 9-10). In Griekenland sprak u uw netwerk aan en deed u beroep op online mogelijkheden om werk en accommodatie te vinden (zie supra). Via uw netwerk vond u ook een advocaat die u contacteerde als u hulp nodig had bij het aanvragen van bepaalde documenten voor bijvoorbeeld werk of openbaar vervoer. U startte eveneens, zelfstandig, de procedure op voor gezinshereniging in Griekenland (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dat u, al dan niet met behulp van derden, de Griekse bureaucratie kon navigeren. Verder verkeert u in goede fysieke gezondheid (verklaring DVZ, vraag 29) en geeft u ook in België blijkt van zelfstandigheid en zelfredzaamheid. U bent hier aan het werk en huurt een kamer voor uzelf (CGVS, p. 3-4). Bovendien kan u terugvallen op uw familie voor financiële/ materiële steun. Zo verbleef u na uw aankomst in België bij uw broers en uw neef I. die allen een verblijfsstatus hebben in België. Tijdens uw verblijf in Griekenland leende u ook geld van uw broers (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland niet opnieuw zou kunnen rekenen op de steun van uw familie.

Daarnaast had u nadat u het opvangcentrum op Mytilini verliet **doorgaans een dak boven uw hoofd**. Op een twintigtal dagen na, verbleef u steeds in accommodatie dat uw werkgever voorzag of in gedeelde accommodatie in Athene dat u zelf huurde (CGVS, p. 9-11). Daarnaast zette u ook stappen om met andere mannen uit uw gedeelde woning samen andere accommodatie te huren (CGVS, p. 20).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de **arbeidsmarkt**. Zo vond u werk op een boerderij in een onbekende stad, werkte u een maand in de olijventeelt in Schaarbeek, werkte u Athene gedurende een maand één à twee dagen per week als arbeider om huizen te poetsen na renovaties en u werkte ook voor een Syriër die bezig was met zonne-energie (CGVS, p. 10-12). Aangezien u in Griekenland beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) (CGVS, p. 6), dat volgens objectieve informatie toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning en geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem) (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>), is het CGVS van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

In uw zoektocht naar werk verklaarde u dat u weliswaar beroep deed op uw netwerk in Griekenland, op Facebookgroepen en op vier arbeidskantoren (CGVS, p. 13-14). Voor het overige contacteerde u geen

(andere) Griekse overheidsdiensten of ngo's in uw zoektocht naar werk of hulp voor het bekomen van de nodige arbeidsdocumenten zoals de AMA (nationaal verzekeringsnummer). Nochtans zijn zulke organisaties en instanties aanwezig in Athene en Thessaloniki waar u verbleef (blauwe map, 3).

Daar waar u aanhaalde dat de Griekse **taal** een obstakel was om werk te vinden, hebt u erg beperkte stappen ondernomen om Grieks te leren. U typte u woorden in op uw gsm en luisterde dan naar de vertaling. Daarnaast contacteerde u een organisatie, maar de organisatie stelde uw afspraak verschillende keren uit (CGVS, p. 13). Voor het overige ondernam u niets om Grieks te leren. U schafte nooit zelfstudiemateriaal aan en contacteerde geen ander ngo's of overheidsinstanties om u te informeren over taallessen (CGVS, p. 19). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u geen toegang zou hebben tot taalonderwijs indien u dit noodzakelijk zou achten.

Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zou kunnen krijgen tot de arbeidsmarkt.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u slechts zes maanden doorgebracht in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (CGVS, p. 9-10). Het is op basis van een dergelijk kort verblijf onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van werk, huisvesting en veiligheid in Griekenland. Bovendien verklaarde u meermaals dat u steeds van plan was om naar uw broers in België te komen (CGVS, p. 7, 8). Hieruit blijkt **geenszins een intentie om u op duurzame wijze te vestigen in Griekenland**.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet ombuigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en uw familiebanden en de UNRWA-registratie van uw vader en moeder wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift op de manifeste appreciatiefout en schending van "artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheid- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake de rechtsgronden en bewijslast (6.1.).

In een eerste grief betoogt verzoeker dat verweerder de bestreden beslissing niet heeft genomen binnen een redelijke termijn (6.2.). Hij wijst erop dat hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 20 december 2023 en dat de bestreden beslissing per post werd verstuurd op 12 augustus 2025, wat neerkomt op een periode van 1 jaar en 8 maanden. Verzoeker wijst er nog op dat de uitgiftedatum van een verblijfstitel niet overeenstemt met de datum van ontvangst van de verblijfstitel en stelt op basis van landeninformatie dat de hernieuwing van een ADET gemakkelijk 1 jaar en 2 maanden in beslag neemt.

In een tweede grief voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsverplichting (6.3.). Verzoeker wijst erop dat het antwoord van de Griekse Dublin Unit van 27 maart 2024 om te besluiten tot het actueel bestaan van een beschermingsstatus in hoofde van de verzoeker in

Griekenland, geenszins actueel is *contra* artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat de helft van de geldigheidstermijn van zijn verblijfstitel is verstreken door toedoen van verweerder die geen beslissing nam binnen een redelijke termijn. De vraag die zich volgens verzoeker opdringt bestaat erin om na te gaan hoe verzoeker in staat zal zijn een nieuwe verblijfstitel te verkrijgen en in welke omstandigheden hij zou kunnen terechtkomen in Griekenland, rekening houdende met de informatie voorhanden, conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie en rechtspraak. Hij besluit dat verweerder overduidelijk geen oog gehad heeft voor de huidige situatie van verzoeker noch met de huidige situatie in Griekenland terwijl hij een onderzoek *ex nunc* dient uit te voeren en hierbij moet steunen op alle elementen die voorhanden zijn conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

In een derde grief gaat verzoeker in op de bescherming en het verblijf in Griekenland (6.4.). Verzoeker wijst erop dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld, verzoeker op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet en verweerder hiernaar onderzoek heeft gedaan. Volgens verzoeker omvat het administratief dossier geen bewijs van de huidige situatie van verzoeker in Griekenland, nu het antwoord van de Dublin Unit Griekenland dateert van 27 maart 2024.

In een vierde grief geeft verzoeker een uiteenzetting nopens de afwezigheid van bescherming en de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (6.5.). Verzoeker geeft een omstandige en op een veelheid aan bronnen gebaseerde toelichting inzake de huidige omstandigheden in Griekenland en de gevolgen ervan voor verzoeker.

Verzoeker gaat in op de algemene situatie en administratieve obstakels inzake de toegang tot huisvesting en zet ook zijn moeilijkheden bij het zoeken van huisvesting in Griekenland uiteen. Verzoeker haalt aan dat er een gebrek aan alternatieven is om zijn situatie te verhelpen en wijst concreet op het volgende:

“117. Dat de verzoekende partij in Turkije legaal werk kon treffen en in België legaal werkt, toont net aan dat zij de nodige stappen onderneemt maar dat dit in Griekenland niet baat. In de twee eerste landen, heeft de verzoekende partij familie maar niet in Griekenland.

118. Waar de verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zou kunnen steunen op haar familiaal netwerk (in België) bij terugkeer naar Griekenland, moet erop gewezen worden dat de broers van de verzoekende partij afhankelijk zijn van het OCMW : [...]

119. Dat de verzoekende partij desserts maakt in Gaza, helpt haar niet verder in Griekenland.

120. Waar de verwerende partij erop duidt dat de verzoekende partij een basiskennis Engels heeft, duidt de verklaring “een beetje Engels” te spreken geenszins over een tastbaar niveau waaruit zou blijken dat de verzoekende partij haar plan zou kunnen trekken in de taal om te kunnen praten, lezen of nog om mensen met een ander accent te begrijpen. Uiteindelijk, is het Engels ook geen nationale taal of voertaal in Griekenland...

121. Haar binnenlandse reizen in Griekenland en haar reis aan 50 euro naar België, bekostigde zij aan de hand van zwartwerk.⁸⁸

122. De verzoekende partij heeft meer dan anderhalf jaar na vertrek uit Griekenland ginds geen netwerk.

123. De verzoekende partij kan niet worden gewaarborgd tegen mensonterende levensomstandigheden, in strijd met art. 3 EVRM en art. 4 van het Handvest, ingeval van terugkeer.”

Verder haalt verzoeker, onder verwijzing naar landeninformatie en rechtspraak, de situatie inzake de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland en het verkrijgen van een AMKA aan. Hij benadrukt dat hij niet meer in het bezit is van een AMKA en dat niets erop wijst dat hij in het bezit zal kunnen worden gesteld van een AMKA. Verder stelt het verzoekschrift:

“132. Ook met haar AMKA heeft de verzoekende partij trachten hulp te vinden bij een NGO omwille van haar tandpijn nadat zij geen zorg verkreeg in het ziekenhuis. Dit lukte haar niet : [...]

133. De verzoekende partij werd psychologisch zwaar getroffen door de houding van de overheid die haar in het zeewater duwde : [...]

134. De verzoekende partij is ernstig geraakt door de oorlog. Haar vrouw en kinderen verblijven in Gaza, waar de woning werd gebombardeerd: [...]

135. De verzoekende partij haalde aan het psychologisch moeilijk te hebben.¹⁰¹

136. In het arrest van de RvV van 16 januari 2025 met nummer 320 159 (rolnummer 307 549) 102, leest men dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen: [...]

137. Het gebrek aan medische en psychische zorg in Griekenland, stelt de verzoekende partij bloot aan onmenselijke en vernederende behandeling ex artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest.”

Voorts gaat verzoeker in op de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland, refererend aan landeninformatie. Wat betreft zijn concrete geval stelt het verzoekschrift:

“144. De verzoekende partij kon in Griekenland enkel in het zwart werken.

145. Men wijst erop dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in de beslissing aanvoert, de verzoekende partij nooit in de olifteelt heeft gewerkt op een Griekse locatie genaamd Schaarbeek... De graad van interesse in het te voeren onderzoek is in deze duidelijk nihil. De verwerende partij nam niet eens de moeite om te proberen begrijpen over welke locatie de verzoekende partij sprak. Dit is allesbehalve zorgvuldig.

146. De verzoekende partij werkte in Mytilini en Athene in het zwart om haar reis te kunnen bekostigen naar Thesoloniki waar zij haar verblijfsdocumenten diende af te halen.

147. De verwerende partij verwijt de verzoekende partij niet het nodige te hebben gedaan voor ontvangst van de AMA. Nochtans, laten bedrijven de rekrutering van vluchtelingen eveneens varen omdat zij geen verstand hebben van de aanvraagprocedure. Hoe kan de verwerende partij in die omstandigheden redelijk verwachten dat de verzoekende partij als nieuwkomer dit wel zou kunnen oplossen? [...]

148. De verzoekende partij werd zelfs misleid, daar haar werd verzekerd dat zij legaal aan de slag ging maar dat bleek niet het geval te zijn: [...]

149. Zoals reeds aangekaart, zijn er in Griekenland geen integratieprogramma's en zelfs de dienst voor sociale integratie geeft geen correcte informatie. Erkend vluchtelingen krijgen namelijk geen begeleiding of informatie door gebrek aan integratieprogramma's.

150. De verzoekende partij poogde desondanks via een advocaat – die zij niet kon betalen omdat haar 500 euro werd gevraagd en via een organisatie informatie om een AMA te bemachtigen, doch tevergeefs. Zij deed dus wel de nodige stappen. Ze begaf zich evenzeer tot arbeidskantoren.

151. De voorwaarden voor het verkrijgen van een AMA zijn bijzonder moeilijk. Naast het bezit van een adres – wat de verzoekende partij miste – is bijvoorbeeld ook een werkgeversverklaring nodig... [...]

152. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, had de verzoekende partij in onderhavig geval dus geen toegang tot de arbeidsmarkt.

153. In haar verschillende werkervaringen in het zwart, werd de verzoekende partij niet volledig uitbetaald. Uiteraard kon zij dit nergens aanklagen – zelfs toen zij werd bedreigd –, nu de verzoekende partij zelf een gevangenisstraf kan oplopen zoals uit haar verklaringen en uit bovenstaande bronnen lijkt...

154. De verwerende partij legt de lat onredelijk hoog wanneer zij daarnaast nog verwacht dat de verzoekende partij de arbeidsinspectie zou grijpen... [...]"

Verder wijst verzoeker erop dat er zo goed als geen toegang is tot taallessen, hetgeen hij ondersteunt met verwijzingen naar algemene informatie. Verzoeker stelt daarnaast:

"158. De verwerende partij verwijt de verzoekende partij geen studiemateriaal te hebben aangeschaft. Ze kon al moeilijk 80 euro/maand te betalen om in een bed te kunnen slapen en kon niet elders huren omdat zij geen 150 euro kon betalen. Als zij zich al geen menswaardige slaapplek kan veroorloven, kan men moeilijk van haar verwachten dat zij geld uitgeeft aan studiemateriaal. De verzoekende partij probeerde wel met haar GSM de taal te leren. Zij begaf zich namelijk tot een organisatie maar heeft er geen hulp kunnen krijgen.

159. Waar de verzoekende partij aangeeft dat zij verder geen informatie had over andere plaatsen waar zij de taal had kunnen leren, strookt dit overeen met de algemene informatie."

Voorts gaat verzoeker in op de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan en verwijst hiervoor naar algemene landeninformatie.

Verzoeker wijst op de afwezigheid van bescherming door de overheidsdiensten en wijst concreet op het volgende:

"171. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij niet de nodige moeite deed om een klacht in te dienen voor de diefstal van haar GSM, bij gebrek aan tolk. Nochtans, poogde zij een organisatie te contacteren omdat zij niemand kende die in het Grieks kon vertalen maar dit bracht niets op. Zij deed dus duidelijk wel het nodige. [...]"

Verder verwijst verzoeker naar het aanwezige racisme en mishandeling. Verzoeker verwijst hiervoor naar algemene landeninformatie en rechtspraak en haalt ook zijn eigen ervaringen met racisme en systematische politiecontroles in Griekenland aan:

"172. De verzoekende partij werd regelmatig gestopt en gefouilleerd door de politie (ook onder de kleren), terwijl zij steeds haar verblijfstitel kon tonen. De verzoekende partij werd zonder enige uitleg gehandboeid door de politie opgepakt en onderdaan aan een naaktfouille: [...]"

173. De verwerende partij stelt onredelijke eisen wanneer zij de verzoekende partij verwijt de politie niet te hebben aangeklaagd als nieuwkomer. Uiteraard stelt de verzoekende partij de politie gelijk met de overheid. [verwijzingen naar rechtspraak en landeninformatie]"

Tot slot betoogt verzoeker onder verwijzing naar algemene landeninformatie dat het non-refoulementbeginsel wordt overtreden. Wat betreft zijn concrete situatie en ervaringen stelt verzoeker het volgende:

"181. Er wordt tevens vastgesteld dat de fundamentele rechten nog verder worden uitgehold door middel van pushbacks en illegale teruggrijvingen.

182. Wanneer de verzoekende partij heeft willen uitleggen hoe zij in het water belandde wanneer zij Griekenland probeerde te bereiken, heeft de verwerende partij haar onderbroken : [...]

183. Zelfs na toekenning van de internationale bescherming, probeerde men de verzoekende partij uit het land te zetten terwijl zij haar ADET ging ophalen : [...].

Verzoeker besluit dat er geen effectieve bescherming is voor statushouders in Griekenland.

In een vijfde grief zet verzoeker zijn nood aan internationale bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook uiteen op basis van algemene (landen)informatie (6.6.).

2.2. Verweerder legt op 12 maart 2026 een aanvullende nota neer, waarbij hij stuk 1 voegt; dit betreft “Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS”.

De gevoegde stukken 2 – 7 betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.3. Bij aanvullende nota van 12 februari 2026 voegt verzoeker volgende stukken:

“1. Psychologisch verslag van 10/02/2026

2. Erkenning van de vluchtelingenstatus van de broer of verzoeker”.

2.4. Verweerder legt op 13 februari 2026 een aanvullende nota neer op basis van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder:

“1. Printscreen van gebrek aan opname in de database van de Belgische Psychologencommissie betreffende officieel erkende psychologen in België

2. Thematische focus van de New Media Unit, “DOCTOORC: Online Psychische Hulpverlening”, 15/12/2025”.

2.5. Ter terechtzitting van 13 februari 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake Griekenland en Gaza en waarbij volgende stukken worden gevoegd:

“1. LETTER van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants

2. Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA - Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;

3. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares (2023)8268343, 04.12.2023;

4. Medisch attest;

5. Afspraak;

6. Medicatie”.

2.6. Verweerder legt op 24 februari 2026 een aanvullende nota neer op basis van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet en deelt zijn conclusies met betrekking tot de door verzoeker neergelegde e-mail van de medewerker van RSA (met name, stuk 2, bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 13 februari 2026).

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen

indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de ratio legis van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 14 juni 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 13 juni 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 23 juli 2023 tot 22 juli 2028 (administratief dossier, blauwe map, Aanvraag derde landen van 27 maart 2024; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort).

Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat informatie op basis waarvan wordt besloten tot het actueel bestaan van een beschermingsstatus in zijn hoofde dateert van 27 maart 2024 en de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, dient erop gewezen dat er geen indicaties zijn dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben.

In dit verband wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt weerklank in het vigerende EU-*acquis*, waar de Kwalificatierichtlijn in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en in artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus, die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij de commissaris-generaal, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de

commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien verzoeker meent dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn verblijfsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en

C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel “wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

11. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf tijdens uw interview bij de DVZ aan dat het psychologisch minder goed met u gaat (verklaring DVZ, vraag 29). U voelde zich uitgeput en had een slecht geheugen. U wenste dringend behandeling voor uw mentale toestand (bijkomende vragen M-status Griekenland). Op het CGVS gaf u aan nog steeds met deze klachten te kampen. Hoewel u na uw aankomst enkele sessies van Artsen Zonder Grenzen in de hub ging, was u op het ogenblik van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in behandeling voor uw psychologische klachten. U legde ook geen medische documenten neer ter staving van uw

geheugenproblemen (CGVS, p. 3-4). Tijdens uw interview op de DVZ gaf u aan geen bijzondere procedurele noden te hebben en ook bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gaf u aan dat uw psychologische klachten geen impact hadden op uw vermogen om volwaardig deel te nemen aan het onderhoud (CGVS, p. 3; Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 1-2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alle vragen goed begrepen te hebben en had uw advocaat geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 20). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering.

Het middels aanvullende nota van 12 februari 2026 bijgebrachte psychologisch beoordelingsattest, opgesteld door "psychologe H.G." via het platform DOCTOORC, vermeldt dat verzoeker van 15 juli 2025 tot 10 februari 2026 meerdere psychotherapiesessies heeft gevolgd waaruit blijkt dat hij lijdt aan ernstige depressie en angstsymptomen. Dit attest kan evenwel geen afbreuk doen aan voorgaande.

Blijkens het uitgebreid onderzoek door de New Media Unit van verweerder van 15 december 2025 naar DOCTOORC, neergelegd bij aanvullende nota van 13 februari 2026, dienen vragen te worden gesteld bij de betrouwbaarheid van de verleende diensten en de context waarin attesten van DOCTOORC tot stand komen, omwille van de banden met Syrië, het (onrechtmatig) gebruik van beschermde titels als psycholoog, het systematisch creëren van een vestigingsbeeld dat niet strookt met de vastgestelde realiteit en de pseudowetenschappelijke testen op de website. Uit het onderzoek komt tevens naar voor dat geen enkele van de onderzochte personen, waaronder de 'psychologe' H.G. die verzoekers attest heeft opgesteld, erkend is als psycholoog in België.

Nog daargelaten de vraagtekens inzake de betrouwbaarheid, kan uit het 'psychologisch beoordelingsattest' niet blijken op basis van welke methode bij verzoeker een ernstige depressie met angstsymptomen werd vastgesteld. Het is verder onduidelijk hoe de erin vermelde zichtbare en lichamelijke symptomen zijn vastgesteld en er kan ook niets uit worden afgeleid wat betreft de impact van de depressie met angstklachten en in het rapport vermelde verslechtering van zijn psychische toestand op zijn dagdagelijkse functioneren en vermogen om deel te nemen aan onderhavige procedure.

Uit dit attest kan dan ook op generlei wijze worden afgeleid dat verzoeker wegens zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om de procedure inzake internationale bescherming te doorlopen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

In navolging van verweerder kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

12. Verzoeker, een negenentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die van die aard zijn dat ze belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Griekenland kampte met tandpijn, maar uit niets blijkt dat verzoeker hier op heden nog last van heeft (NPO, p. 6, p. 8, p. 18-19). Wat betreft zijn verklaringen dat hij in Griekenland om psychologische hulp vroeg, dat hij zich thans uitgeput voelt en soms vergeetachtig is en dat hij enkele sessies met Artsen Zonder Grenzen bijwoonde in de humanitaire hub maar op dit ogenblik geen psychologische behandeling volgt (NPO, p. 2-3), kan hieruit niet zonder meer worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Inzake het door verzoeker bijgebrachte psychologisch beoordelingsattest kan worden verwezen naar de hogere vaststellingen dienaangaande (cf. punt 11.). De Raad benadrukt dat dit attest geen verdere toelichting geeft over de aard en draagwijdte van verzoekers psychologische problemen, laat staan over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Ten slotte

kan niet blijken dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk of zelfs onmogelijk maakt.

In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij *“ernstig geraakt is door de oorlog [in Gaza]”*, benadrukt hij dat zijn vrouw en kinderen in Gaza verblijven en stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen. Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naast een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 13 juni 2026 – geen toegang zal hebben. Daarenboven blijkt uit het door verzoeker bijgebrachte attest van DOCTOORC (cf. punt 11) dat hij in de mogelijkheid is om online psychologische bijstand te krijgen. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en het bijgebrachte psychologische beoordelingsattest geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstrekten zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaakt op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U sprak over een moeilijke toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland toen u tandpijn had (CGVS, p. 6, 8 en 18-19). U ging hiervoor naar het ziekenhuis. Daar vertelde men u dat u een AMKA nodig had. U vroeg de AMKA aan en toen u twee dagen later met het document terugging naar het ziekenhuis zeiden ze dat u een afspraak moest maken. Omdat u te veel pijn had om te wachten op een afspraak wendde u zich tot

een private arts die u medicatie voorschreef om de pijn te verzachten. Uit uw verklaringen komt naar voor dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot gezondheidszorg. De loutere vaststelling dat u een afspraak moet maken om een behandeling te krijgen, betekent geenszins dat de gezondheidszorg in Griekenland niet toegankelijk is of dat de toegang tot gezondheidszorg u bewust zou worden onttrokken. Voorts maakte u nooit effectief een afspraak in het ziekenhuis om uw tanden te laten nakijken en wendde u zich nooit tot een ander publiek ziekenhuis of medische centrum of een andere publieke arts om een behandeling te krijgen (CGVS, p. 18). Wat betreft uw verklaringen dat u in het opvangcentrum op Mytilini om **psychologische hulp** vroeg maar het opvangcentrum verliet voordat u een arts kon spreken, ondernam u na het verlaten van het opvangcentrum niets om toegang te krijgen tot psychologische hulp in Griekenland. Gezien bovenstaande, maakt u niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. U beschikt immers over een AMKA (CGVS, p. 6).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

[...]

Daar waar u aanhaalde dat het **moeilijk was om werk te vinden en te leven in Griekenland en dat u er in een precaire situatie leefde** – u verbleef twee weken op straat in Mytilini en ook enkele dagen op straat in Athene en wanneer u in accommodatie sliep waren de faciliteiten ondermaats (CGVS, p. 9-11; vragenlijst CGVS, vraag 4) – merkt het CGVS het volgende op.

[...]

Daarnaast had u nadat u het opvangcentrum op Mytilini verliet **doorgaans een dak boven uw hoofd**. Op een twintigtal dagen na, verbleef u steeds in accommodatie dat uw werkgever voorzag of in gedeelde accommodatie in Athene dat u zelf huurde (CGVS, p. 9-11). Daarnaast zette u ook stappen om met andere mannen uit uw gedeelde woning samen andere accommodatie te huren (CGVS, p. 20).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de **arbeidsmarkt**. Zo vond u werk op een boerderij in een onbekende stad, werkte u een maand in de olijventeelt in Schaarbeek, werkte u Athene gedurende een maand één à twee dagen per week als arbeider om huizen te poetsen na renovaties en u werkte ook voor een Syriër die bezig was met zonne-energie (CGVS, p. 10-12).

Aangezien u in Griekenland beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) (CGVS, p. 6), dat volgens objectieve informatie toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning en geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem) (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>), is het CGVS van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

In uw zoektocht naar werk verklaarde u dat u weliswaar beroep deed op uw netwerk in Griekenland, op Facebookgroepen en op vier arbeidskantoren (CGVS, p. 13-14). Voor het overige contacteerde u geen (andere) Griekse overheidsdiensten of ngo's in uw zoektocht naar werk of hulp voor het bekomen van de nodige arbeidsdocumenten zoals de AMA (nationaal verzekeringsnummer). Nochtans zijn zulke organisaties en instanties aanwezig in Athene en Thessaloniki waar u verbleef (blauwe map, 3).

Daar waar u aanhaalde dat de Griekse **taal** een obstakel was om werk te vinden, hebt u erg beperkte stappen ondernomen om Grieks te leren. U typte u woorden in op uw gsm en luisterde dan naar de vertaling. Daarnaast contacteerde u een organisatie, maar de organisatie stelde uw afspraak verschillende keren uit (CGVS, p. 13). Voor het overige ondernam u niets om Grieks te leren. U schafte nooit zelfstudiemateriaal aan en contacteerde geen andere ngo's of overheidsinstanties om u te informeren over taallessen (CGVS, p. 19). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u geen toegang zou hebben tot taalonderwijs indien u dit noodzakelijk zou achten.

Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zou kunnen krijgen tot de arbeidsmarkt."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande citeert, verwijst naar algemene landeninformatie en de gevolgtrekkingen van verweerder tegensprekt kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij enkel in het zwart kon werken in Griekenland, maar ondernam blijkens zijn verklaringen geen ernstige pogingen om elders in het officiële circuit werk te vinden. Verzoeker toont verder evenmin aan dat hij werd geconfronteerd met arbeidsmarktmoelijkheden die niet eveneens gelden voor Griekse burgers.

Zo verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat de graad van interesse in het te voeren onderzoek nihil is aangezien de bestreden beslissing vermeldt dat verzoeker gewerkt heeft op een Griekse locatie genaamd Schaarbeek, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker dit zo herhaaldelijk heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 10, p. 12). Verzoeker toont geenszins aan dat een gebrekkig onderzoek werd gevoerd.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat er zo goed als geen toegang is tot taallessen en hekelt dat hij geen geld had om studiemateriaal aan te schaffen, wijst de Raad erop dat – los van de vaststelling dat verzoeker schijnbaar geen ernstige pogingen ondernam om de Griekse taal te leren – het niet machtig zijn van de Griekse taal, niets afdoet aan de mogelijkheid om een job te zoeken waarvoor geen kennis van de Griekse taal vereist is (bv. de landbouw- en bouwsector, de horeca en schoonmaak) en dit in afwachting van het verwerven van een (basis)kennis van het Grieks die de deuren opent naar andere jobs op de Griekse arbeidsmarkt.

De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 14 juni 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok reeds op 19 december 2023 uit Griekenland (NPO, p. 10). Verzoeker verbleef aldus een half jaar in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

De bestreden beslissing stelt op terechte wijze het volgende omtrent verzoekers zelfredzaamheid, middelen en steun:

*"Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u een **ondernemende en zelfredzame man**. Zo volgde u in Gaza een technische training en werkte u in een dessertenfabriek om uw gezin te onderhouden. Naast het Arabisch kan u zich behelpen in het basis Engels dat u leerde nadat u uit Gaza vertrok. Waar nodig behelpt u zich met een vertaalapplicatie op uw gsm (CGVS, p. 18). U maakte verschillende reisbewegingen voor uw aankomst in Europa naar Egypte, Turkije en Aman. U verbleef één jaar en twee maanden in Turkije, waarvan deels illegaal. U voorzag er al die tijd in uw eigen levensonderhoud door te werken, zowel met contract als in het zwart (CGVS, p. 7-8). U spaarden een deel van uw loon om door te kunnen reizen naar Europa. Ook na uw aankomst in Griekenland maakte u verschillende reisbeweging binnen het land zelf om te werken en om uw verblijfs –en reisdocumenten aan te vragen en op te halen. U betaalde vervolgens met uw eigen loon uw vliegticket om naar België te komen (CGVS, p. 9-10). In Griekenland sprak u uw netwerk aan en deed u beroep op online mogelijkheden om werk en accommodatie te vinden (zie supra). Via uw netwerk vond u ook een advocaat die u contacteerde als u hulp nodig had bij het aanvragen van bepaalde documenten voor bijvoorbeeld werk of openbaar vervoer. U startte eveneens, zelfstandig, de procedure op voor gezinshereniging in Griekenland (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dat u, al dan niet met behulp van derden, de Griekse bureaucratie kon navigeren. Verder verkeert u in goede fysieke gezondheid (verklaring DVZ, vraag 29) en geeft u ook in België blijkt van zelfstandigheid en zelfredzaamheid. U bent hier aan het werk en huurt een kamer voor uzelf (CGVS, p. 3-4). Bovendien kan u terugvallen op uw familie voor financiële/ materiële steun. Zo verbleef u na uw aankomst in België bij uw broers en uw neef I. die allen een verblijfsstatus hebben in België. Tijdens uw verblijf in Griekenland leende u ook geld van uw broers (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland niet opnieuw zou kunnen rekenen op de steun van uw familie."*

Verzoeker slaagt er met zijn betoog in het verzoekschrift niet in de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn zelfredzaamheid in een ander licht te brengen. Verzoeker komt in het verzoekschrift immers niet

verder dan het stellen dat zijn werkervaringen in België en Turkije net tonen dat hij stappen onderneemt maar dat dit in Griekenland niet baat, dat zijn broers afhankelijk zijn van het OCMW, dat het gegeven dat hij desserts maakte in Gaza hem niet helpt in Griekenland, dat het Engels geen nationale of voertaal is in Griekenland en dat hij in Griekenland geen netwerk heeft. Deze argumenten doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker wel degelijk afdoend initiatiefrijk, ondernemend en zelfredzaam is. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming (twee maanden), dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

15. Verzoeker toont verder niet aan dat hij geen toegang zou hebben tot bescherming door de autoriteiten.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig en draagkrachtig als volgt:

*“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u werd in Athene meermaals zonder aanleiding **gefouilleerd door de politie** en u werd éénmaal meegenomen naar het politiekantoor voor een naaktfouillering omdat u een illegitiem gebouw wilde betreden (CGVS, p. 17-18) – heeft u niet de van u te verwachten stappen gezet tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland aanwezige veiligheidsinstanties. U heeft immers nooit een klacht ingediend bij bijvoorbeeld de ombudsman of een hogere politieautoriteit tegen het volgens u onrechtmatige optreden van de politie. U stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud vragend waar u een klacht zou kunnen indienen aangezien niemand u hielp en de politie de eigenaar van het land is (CGVS, p. 18). Dit kan uw nalaten geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van een ongeoorloofde politieoptreden, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Zelfs indien u de klachtenmechanismes ter zake niet zou kennen, zoals u aanstipte, dan nog kan niet aangenomen worden dat u hierover geen informatie, al dan niet online, kon bekomen. Zo maakte u bijvoorbeeld wel gebruik van uw netwerk en van het internet om werk en accommodatie te vinden (CGVS, p. 11-12). Een eenvoudig zoekopdracht online, ook in het Arabisch, levert bovendien al snel relevante informatie op over waar men een klacht kan indienen tegen een politieoptreden (blauwe map, 2).*

*Inzake uw verklaringen dat uw **telefoon meerdere keren werd gestolen** in Griekenland (CGVS, p. 8, 10 en 13), maakt u niet aannemelijk dat u voor deze problemen, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. U stapte weliswaar éénmaal naar de politie, maar omdat ze u vroegen om een vertaler mee te nemen en u daar geen geld voor had, diende u geen klacht in. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u nadien nog enige poging ondernam om een klacht te kunnen indienen, noch door iemand te zoeken die als vertaler kon optreden, noch door u tot een andere politieagent*

of een ander politiekantoor te wenden, noch door juridische vertegenwoordiging in te schakelen. Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg geenszins dat u alle in Griekenland beschikbare beschermingsmechanismen hebt uitgeput. Voor de andere diefstallen ging u evenmin naar de politie. U haalde aan dat u het niet deed omdat u niet kon bewijzen wie uw gsm had gestolen. Een klacht kan echter ook ingediend worden tegen onbekenden (CGVS, p. 16-17).

Wat betreft uw **problemen met uw werkgevers**, die u niet volledig zouden hebben uitbetaald en die u ook zouden hebben bedreigd (CGVS, p. 15-17), is het bevreemdend dat u deze problemen niet heeft vermeld tijdens uw interview op de DVZ, ook toen u expliciet gevraagd werd naar problemen met medeburgers of problemen van algemene aard. U maakte ook geen gebruik van de mogelijkheid om nog iets aan uw verklaringen toe te voegen (vragenlijst CGVS, vraag 1-8). Nochtans beweerde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zo bang was van uw Syrische werkgever die u had bedreigd met de dood dat u nooit alleen de straat op ging en zou u zelf juridische advies hebben ingewonnen omdat u zich zodanig bedreigd voelde door uw Pakistaanse werkgever en de vijftien personen die u voor hem had aangeworven (CGVS, p. 16-17). Dat u zulke ernstige incidenten niet zou vernoemen wanneer u gevraagd werd waarom u niet kon terugkeren naar Griekenland, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Hoe dan ook kan slechts internationale bescherming verleend worden aan een verzoeker indien aangetoond wordt dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op bescherming door de autoriteiten in het land waar hij over een internationale beschermingsstatus beschikt, in casu Griekenland. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in Griekenland, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft nooit klacht neergelegd bij de politie of de arbeidsinspectie tegen uw Syrische baas, tegen uw Pakistaanse baas of tegen de vijftien personen die u aanwierf voor uw Pakistaanse baas die u niet hebben uitbetaald en/of hebben bedreigd. Uw redenen om dit niet te doen, kunnen uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. U haalde vooreerst aan dat u het niet deed omdat u geen tolk had en de politie hierom gevraagd had toen u voordien een klacht wilde neerleggen voor uw gestolen gsm.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige poging ondernam om een vertaler te bekomen of om u te richten tot een andere politieagent of een ander politiekantoor om klacht neer te kunnen leggen. Gezien u sprak over onder andere doodsb bedreigingen kan uw passieve houding hieromtrent niet overtuigen.

U kende verder de arbeidsinspectie niet en niemand hielp u om naar die plaats te gaan. Zelfs indien u de relevante klachtenmechanismes niet zou kennen dan nog kan niet aangenomen worden dat u hierover geen informatie, al dan niet online, kon bekomen. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt maakte u wel gebruik van uw netwerk en van online middelen om werk en accommodatie te vinden (zie supra). Daar waar u aanhaalde dat u geen klacht kon indienen omdat uw werk in het zwart was en omdat u niet over identiteitsdocumenten van de werkgevers beschikte, merkt het CGVS op dat u ook als zwartwerker klacht kan neerleggen en dat klachten ook gericht kunnen zijn tegen onbekenden (CGVS, p. 16-17). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u éénmalig naar een advocaat zou zijn gestapt om uzelf te informeren over stappen die u kon ondernemen tegen de Pakistaanse man, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat u niet alle in Griekenland aanwezige beschermingsmechanismes heeft uitgeput."

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet, *quod non in casu*. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij een organisatie probeerde te contacteren omdat hij niemand kende die kon tolken naar het Grieks, betreft dit een loutere bewering. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse politiediensten, noch dat deze hem hulp zouden weigeren.

16. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst naar zijn ervaringen met de politie en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

17. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van

erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

18. Verzoeker legt bij aanvullende nota van 12 februari 2026 de erkenning van de vluchtelingenstatus van zijn broer in België neer (stuk 2).

Verzoekers verklaringen omtrent de aanwezigheid van zijn broers in België (NPO, p. 15, p. 20) heeft enkel betrekking op de situatie in België, maar niet op die in Griekenland, waar verzoeker reeds internationale bescherming geniet. Deze elementen zijn bijgevolg niet relevant voor de beoordeling voor zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Verzoeker werpt hiermee geen ander licht op de beoordeling van zijn situatie als statushouder in Griekenland.

Het loutere feit dat verzoeker familie is van een begunstigde van internationale bescherming in België heeft bovendien geenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat zijn verzoek onontvankelijk kan worden verklaard omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en hij niet op concrete en individuele wijze heeft aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn.

Het staat verzoeker daarnaast vrij om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van zijn familiale situatie. Het loutere feit dat verzoeker in Griekenland geen familie zou hebben, toont bovendien niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

19. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

20. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting van 13 februari 2026 niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS